

ULU TANRININ ADI İLƏ

ÜRƏGİMDƏKİ SEVGİ YALANIMİŞ

ÜRƏGİMDƏKİ SEVGİ YALANIMİŞ

TAHİR SAHİBİ TƏBRİZİ

PƏKƏR

Sahibi tahir

PƏKƏR

İÇİNDƏKİLƏR

- 1.ARARSAN BƏNİ**
- 2.BƏLKƏDƏ BU SON SIĞARA ALIŞDIQ**
- 3.ÜRƏGİMDƏKİ SEVGİ YALANIMİŞ**
- 4.NƏDƏN BƏNİ BU SÜMSÜK ADAMLARLA İNANDIN**
- 5.YAĞMURLU GÖZLƏRİM**
- 6.GÜLÜŞÜM İTƏNDƏ SƏNİ İNAMDIM**
- 7.ILDIRIMLAR BAĞRIMI DƏLİR**
- 8.UŞAQLIQ**
- 9.KÖNLÜM,TƏK UMUDUM**
- 10.QARANLIQ**
- 11.UCA DAĞLAR**
- 12.BURDA BİR MƏCNUN YAŞIYIR**
- 13.VƏTƏNİN KÖLGƏSİNƏ**
- 14.QARANLIQ GECƏLƏR**
- 15.ZAHİD QURTAR ZÜHDÜ**
- 16. ODA GETDİ**
- 17.OD VURUB BİR SIĞARA YANDIRARSIZ ÜRƏGİM**
- 18.EY VAY Kİ SAĞKƏN QAPIMIZ HİÇ DÖYÜLMÜR**
- 19.SİMİT SUTUNLAR DA SÖKÜLƏRMİŞ**

ARARSAN BƏNİ

Bir gün bəni ararsan,
Görərsən bəni;
Qara buludların incində
Yağışların damcısında

Inanarsan ayaqlarının rəddini
Könlümün dağında

Silərsən sırrımın tozunu
Geçdigim yollardan

Bir gün bəni ararsan,
Görərsən saralan yarpaqlarla
Bilərsən bəni,bağlanmayan yaralarla

Eşidərsən bənim dinməz könlümün səsini,
İldırımların harayında

Gızlətdığım göz yağmurların
Taparsan dənizləri boğan dalgalarla
Ararsan bəni,ararsan kül olmuş arzılarla

Mənlikdə güldüğün sözlərimə
Ağlarsan dərindən,
Ağlarsan bənim yoxluqumda

Inanarsan bəni
Məktubların arasında

BƏLKƏDƏ BU SON SIĞARA ALIŞDIQ

Gəlin birdə dosluqla bərişaq
Bu son günlərdə,yenə bir siğara alışaq
Uçaq burdan,uçaq,buludlarla qarışaq
Qurulmuş gözlər vərindən ağırdan bir yağaq

-bir sönük vulkanam qardaş
Bu cızha-cız qalan közümün geçdigidir
Göz yağmurlarımla bağlaşıb
Onu söndürə-söndürə,bəni yandırır
Ürəgimin yağını əridir,
Canımı alır,
Alır və ...
Bəni qurtarır-

Gəlin bu son dəfə birlikdə
Bəlkədə bu son siğara alışdıq

ÜRƏGİMDƏKİ SEVGİ YALANIMIŞ

Bu qart insanlardan ürəgim vurub
Qəlb insanlar
Duyğusuz,

Qayğım bu donan qanlar üçün imiş,
Vədə qurulmuş gözlərə
Bu yalan qımşıqları da üzümdən qoparırlar

Inamdıranmadım, ön gülüşüvə dayanmışam
Gözlənilən istəkim ,vədə
Ürəgimdəki sevgi yalanımı
Gülüşündə,
Tanışlığımızla birlikdə,

Nə bilirdim!
Bəlkədə yaşamağımda yalanımı

NƏDƏN BƏNİ BU SÜMSÜK ADAMLARLA İNANDIN

Hanç1 suça bəni inandırdın,
Kim,bir baxışa yandırdın ürəgimi

Qarşında istəkimi bu qan könlümdə boğdum
Yoxluqunda coşğun,yağmurlarımla boğuldum
Çənsiz – dumansız ,susqun doldum
Nə dən bəni bu sümsük adamlarla inandın!

Sənlə,yalandan – doğrudan dilimə caymır
Telsiz sözlərim,titrəyən ürəgimdən calanır
Üzündən dönməgimi nə dən bildin?
Nədən bəni bu sümsük adamlarla inandın!

YAĞMURLU GÖZLƏRİM

Yağmurlu gözlərim...
Ürəgimi sana göstərir

Istəkim dilimə caymır
Köksədən od qoparır
Dilimdəki sözlərə alışır

Nədən gözlərin yalan sözləri inamdı
Vədə yağmurlu gözlərimi danır!

Bir çara tapıntı olmadı yaralanmış könlümə
Bir insan
Bir baxış
Bətin vədə gözlərin döndərsin
Bu bulanıq vitrindən bir bəri

Nədən gözlərin vitrin dalında bürüncü inamdı
Ama gözüm doğan almazları danır

GÜLÜŞÜM İTƏNDƏ SƏNİ İNAMDIM

Gülüşüm itəndə səni inamdım
Dosluqlar bozaranda yollar uzanır
Bir insan tapılmaz dosluqu ona göndərim
Gülən gözlər görünməz
Quru gözlərdə, baxışlara, inanma dost

Bu dumanlıq və tüstüluq aramızdan çəkilməz oldu
Dənə olsun, çəkilməsin aramızdan!
Yorulmuşam, yorulmuşam
Sənsizligi aramaqdan

Yağışlar sayğısına dayanmışam
inanma dost, inanmışam,
Soyuq üzdə baxışları

ILDIRIMLAR BAĞRIMI DƏLİR

Dürlü dürlü insanlardan gözlərin nə istir

Baxışları,duyguları

Heç sanmıyamda
Duyğusuzluq sancilir könülə

İstəklərim qısalar ıslaq gozlərdə
Duman qarlı dağlardan
Yolları, qırovları
Heç züyməsəmdə qiçlərim titrədər
Üşümaqlar,dumanlıqlar

Heç açılmaqda deyil qara buludlarım
Gözlərimi siğmasada
İldırımlar bağrımı dəlir.

UŞAQLIQ

Uşaqlıq...

Səni arz etdım

Mən olum birdə həman,birdə həman gün
Qane oldum beşikə,qane oldum süd üçün

O xiyaldan özümə qəsr ayırırdım
O günün istisi ilə mən can alırdım

Səni arz etdım

Hər nə istərmişidim zəhnilə bir tez yaradırdım

Həvəsim bir quru yarpaq
İstəmir bir daha könlüm,
Xoş ola hamı dərindən,hamı insanlar üçün

İndi insanlar olur qəsrinə pillə,
Bəndə çıxarkən
Onların qanları olmuş süd üçün,
Bəndə içərkən

Səni arz etdım

Küsmüşəm könlüm ilə,olda vururkən
Vurmamış bir səsi boğdum içərimdə
Sən küsüb,barışarsan
Buludlarla qarışarsan
Qarışan kən

İnci hasrət bu bulurdan görnə sellər tökülərlər

Uşaqılıq, nə üçün bir quru çop tək anadan sən süd əmərsən
Ana can verdikcə onun canın içərsən
Sən gül aşdıqca o solarmış
Sən yığıldıqca, onun rəngi atarmış
Nə üçün nənəcan səsləyib əmma səndə küsərsən
Sən bilərsən,
Nədən oldum *pəkər*, ama səndə gülərsən

Nə günüzlər ki güdürdüm ücalam
Yetirəm sərvicən andan bac alam
Oturub damda birdə o ulduzları sayaydım
Gecə qısalankən günəşin qanlı dodaqından kam alaydım
Dağların gül açanda
Məndə könlümün dərdin açaydım

KÖNLÜM,TƏK UMUDUM

Buludların incində gördüm
Yağışların işarəsində
Yıldızlar sayı sevildim

Yalnız dodaqlar kimi yumulanda
Mən solanda,sən incidin

Sənsən qaranlıqda dayağım
Küləklərdə köynəgim
Doslar boşluyanda,həmdəmə
Könlüm,könlüm...
Tək umudum

Yaraların yorğun
Ümidlərin nə dərin

Dənizlərcə yerin var
Sınıq gəmilərə yel gibi
Sevdiyimə məhrəm-yar
Cənnətlərin köprüsü

Sənsən yağışlarda pənahım
Yuxularda oyağım
Yola gəl birdə
Çətinlikdə ayaq ol

Səni yıldızların dalında gördüm
Dənizlərin altında

Könlüm,könlüm
Sevilən gün dayaq ol

QARANLIQ

Qaranlıq
Qara kölgəm kimi səndən nələr andıq
Sən sönən dəm sənə yandıq
Nə verirmi nələr aldığımız?

Qaranlıq heç bilirdin sən gələnkən kölgəmiz itdi
Könlümüz həsrətlə bitdi
Sən sönən dəm
Birdə yandım
Nə verirmi,nələr aldım!?

UCA DAĞLAR

Uca dağlar
Mərtə'i yüksək, başı qan
Bəzənibsən nə hünərli
Uymuşam dəlilər tək
Geri bir insan olaydım
Ya da bir yüngül ayaq guş...

Yeridikcə geri dönməm
Yel gələrkən
Yurdumun nəğməsini bağrıma salarkən

Ama heç geri dönməm
Söyuq üzdən üz qopardım
Uca dağlar sənə döndüm

BURDA BİR MƏCNUN YAŞIYIR

Burda bir məcnun yaşıyır...
Sevgili,calanan ғəmləridir
Qonağı döyülən qəlbi

Səqfi göğdür
Altı bom-boş
Taxçada bir camı vardı bulurdan
Deyəsən arzılar camıdır

Bir həyət varmı
Bircə kərdi
Becədir onda doğulan ғəmlərini
İçidir qanla acımiq otlarını
Yekəlib qol budaq artır
Bürünür qəlbinə artıq

Burda bir məcnun yaşıyır...
Qarışır dağda buludlarla
Gah dolur gah açılır
Ağlıyır
Əridir qar çiçəgin
Danışır sizlər üçün
Mavi göğdən
Gözümüzdən itən günlərdən

Sözü vardı hələ də
Tutulan sinələrdən
Tökünən sərvə kühəndən

Baş açıb lalələrım,ürəgin dəştinə bir bax
Səf çəkiblər necə bir ləşkəri çəngizi müğül tək

Yügürürlər üzümə
Könlümün dəştinə bir bax
Dağıdıb ğarət ediblər
Başdaki qan süpərlər sözə isbatı yəqindir

Ey səd əfsus içitdim neçə illər bu çəmən dəştini qanla
Gülü kim hiç,taxıldı könlümə xar
Yuxusuz gər necə çəkdim bağı gül mihnətini
Bilməzidim becədirdim canımım afətini

Burda bir məcnun yaşıyır...
Sevgili calanan ğəmləridir
Qonağı döyülən qəlbi

Səqfi göğdür
Altı bom-boş

Dəriri sinəsindən
Taxılan xarü xəş əlbət
Yığır ol taxçıyə bir-bir
Parçalanmış arzılar camına

VƏTƏNİN KÖLGƏSİNƏ

Sığılır xatirələr qəlbimin hər çalışınən
Calanır dalğalarım ömrümün sahilinə
Gəmimin sahili yox
Güdürəm hələ də arzılar gəmisin

Gəlirim tə"ni zəbandur
Yedigim tiri məlamət
İçdigim bir kasa qandur
Çıxadırlar deyəsən əslimin köynəğini

Cismimin bəndi kəsilmiş
Könlümün şəhri uçulmuş
Tutqun buludlarla gizlədirlər günəşi
Dağıdırlar önümü
Quyluyurlar dünümü

Qəlbimin ərşəsi gömgöy
Hissimin şo"ləsi gor
Dilimin xəncəri kəskin
Sürürəm qorxusuz,
Vətənin kölgəsinə

Amma bir söz,
Inciməm heç bu qəfəsdən
Inanan yox
Dünyanın işi döngələməkdir

Dolanır ruhum cismimin zindanına
Vırnıxır bir yol aç
Vətənin kölgəsinə

QARANLIQ GECƏLƏR

Hələ aydındı mənə o qaranlıq gecələr
Bir həyat, bir ağac, birdə hovuz
Genə gizlətdi hovuz ay parasın ürəgində
Yuyur öz gözlərini, ay hovuzda
Nə görürsən? bir ovuc qan,
Quru yarpaqları çırpır yel özündə
Caladır xatirələrlə
Oda çırpır ürəgimdə

Hələ aydındı mənə
Gözünün əksi düşübdür hovuza
Boğulur su nəm gözündə
Nə görürsən? bir ömür gəm,

Dayağımdır bir ağac
Həvəsim bir quru çop
Sayıram boğulan ulduzlari
Yada heç ömrümün gücdigini

Sataşır yel başıma
Dağıdır tüklərimi
Olub ol deyəsən oynaq ona!

Hələ aydındı mənə
Gözünün əksini düşcək,
Nəyə bənzətmək olur?
Para bir mübhəm ömürdür

O sınıq aynada mən səni gördüm
Calanan qara könlü

Su ilə yel arasında
Deyəsən oynaq olub!

ZAHİD QURTAR ZÜHDÜ

Zahid qurtar zühdü
İnsan san axır!
Duzəxdə inan billah
Vulkan olusan axır

Anlinda nişan bir söz
Məcmərdən alıb dərsin!
Başdan ətəgə billah
Üsyan olusan axır

Zahid qurtar zühdü
İnsan san axır
Xalqın nəzəri,əhli
İrfan olusan axır

Qəlbim döyünür vallah
Qışqırtı salıb billah
Oldun mütəkəbbir birdə
Min rəngə dönüb,dandın
Rişən baş açıb küfrdən
Şeytandan alıb dərsin

Yerdə tökülür qanlar
Həqlər alınır burda
Canlar dayanır zahid
Dərd əhlinə oldun dərd
Yorğun sinəmə,hərdəm

Peykan olusan axır
Kəştiyi nəbi nuha
Tufan olusan axır

Hükmi əzəli dandın
Şeytan sözünü andın
Aldandı sənə məxluq
Bağlandı səfi tüğyan

Xaliq deyilsən billah
Məxluq deyilsən vallah!
Bu gərdişi dövranda
Mehmansan sən axır
Qəbrin gecəsi peşman
Nalan olusan axır
Bərzəxdədə sərgərdan
Heyran olusan axır
Məhşərdə inan zahid
Giryan olusan axır

Səbr eylə könül,səbr et
Qan ağlama heç səbr et
Ver dil nəzər əhlinə
Müstöcibi güfran ol
Axır ki ***pəkər*** səndə
Şərm et bir insan ol

ODA GETDİ

Umudum tək ona getdi
Oda getdi...

Ğəminə susqun,
Toxudum xatirələrdən gəmi bir
Saldım ən könlümə üzsün
Sürdüm ol dalğalarla
Üşüdüm gecələrlə
Titradım hicrilərlə
Hər ada axtardıqca
batdım ol bəhridə artıq

burda bir insan görüşmür
ola bir dəm,
dərdə dərman,sırta sandıq
gülə hər dəm
basıra ğəmlərdən hiç

burda bir insan görüşmür
bağlana ürəgim ona bir dəm
dayanam kölgəsinə
unudam ğəmlərimi

denə zahid nədi tə”birin,eşqdən
nə gördün məcnunu,
nə eşitdün leyliyə?

Bunu bil eşq bir dağdır
Gözü vülkan
Sözü sazdır

Olar ol aşiqə qismət
Calanar şoq ilə düzgün
Yandırar şö"lələri
Kül edər aşiqi bir dəm
Basar ol bağına,zahid
Aşıqın tozlarını tapşırar yellərə birdə
Pülər ol dağlara əmma
Qarışar ol yel ilə
Baş çəkər hər yerə bir an
Sızlayar hər gecə gündüz
Çığırar hu,hu,

Ama otdan bizə qismət,közüdür köz
Birdə tüstü qalacaxdır
Baş çürür torpaqda
Üzümüzdə qaralıqdı qalacaqdır

Bunu bul eşq ələ gəlməz
Hələ dir ki gözə gəlməz
Sözə gəlməz

Bil ki könlün sığılankən
Alışib yanar olsan
Yeldəki küllərilə
Qarışıb,Səndə uçarsan

OD VURUB BİR SIĞARA YANDIRARSIZ ÜRƏGİM

Hələ aydındı mənə
O qaranlıq çüçələr
Ayın altında gəzərdüq
Dolanardüq

Saz olardüq yağışın damcısına
Dayanıb daldalanardüq rəfiqin sayasına
Ulaşardüq ucadan dərdimizin çarasına
Nə deyim da...
bir olardüq,
alışardıq bir siğara

gözümüzlə güdərdik cüməni
gah dolub gah açılardıq
ağlayardıq
gah yuyardıq sinəni

hələ aydındı mənə
gecələr,
itgin gəncliklər
quylanan xatirələr,
düzülür ən gözümə

ama sizlər,
gələcəksiz bilirəm
geçəcəksiz çüçələrlə
yandırıb bir siğara söndürərsiz dosluğu

yada şayəd,
əsilən əllər ilə qopararsız qəbrimin bicəklərin

söyləyərsiz sovti tohid
tutulan könlüm açarsız

od vurub bir sığara yandırarsız ürəgim
titrəyən gözlər ilə
yuyasız ən məzarım

EY VAY Kİ SAĞKƏN QAPIMIZ HİÇ DÖYÜLMÜR

Ey vay ki sağkən qapımız hiç döyülmür
Gözümüz yolda olankən, kimsə görünmür
Könlümüz şad olalı ya ki söyünmür

İndi əğyar olub yar
Gəlir hər gün
Verir azar qəlbimi hərdəm
Döyür ol qəbrimi artıq!

SİMİT SUTUNLAR DA SÖKÜLƏRMİŞ

İtgin arzıları son günlərimdə axtarırdım
Yeridikcə dağı qaldı ürəgimdə
Bilməzidim hər qıç atdıqca quylanırlar bir bə bir
-ürəgimdəki arzılarım-yanırlar bir bə bir

Bir cüt parlaq ulduz
Ağa-qaraya bir gözdə baxan gözlər
Bir aydın ayna
Yaxçılıqı hamı üçün bir göstərən ürəgim
Bir tərəli günçə
əyriyə caymıyan ağız

bir cüt başıma pambiq çəkilən əllər
qabağıma gündəki çıxan gülüələr

dalımdaki görsənmıyən dayağım
simitdən yerə yapışan ayaqlar

bəs caydığım nədən imiş
nə üçün oldu bu axtarmağım

son günləri eşitmişdim
qocalan dillərdən
ağaran saçlardan
eşitmişdim
quruyan dodaqlardan
bükülən bellərdən
arzımı onda görmüşdüm

bu gün o gündü
iki sönən ulduz
ömrünü keçirən
hər yerə cayan
ağa-qaraya,qara baxan gözlərim

bir paslı ayna
sınmış,dağılmış

iki qurulmuş dodaq
bir birindən küsülən
verdikləri səs,əbəs ahdır

son günlərimi o tikanlı əllərdən bildim
hələdəki başıma çəkilirlər
ama gülüßsüz

bəs caydığım nədən imiş
bu axtarmaqdan
gec bildim ki arzılarımla olmuşdum
yeridikcə qabağa,quyluyurdum bir bə bir
-Arzılarımı-yandırırırdım

Dalımdaki ayaqları həmişəlik bilirdim
Yıxılmıyan dayaq
Ama son günlərdən öyrəndim
Simit sütunlarda sökülərmiş!

Təbriz
1387